

VÁR MÉG SZEBB JÖVENDŐ!

Pecznyík Pál

Szomorú a szívünk, fáj, sajog a testünk,
hamisságunk miatt: mély gödörbe estünk.
Súlyos vétkek sora, sújtja nemzetünket,
mert nem csak igazság, vezérel bennünket.
Kudarcon okulva: most már arra vágyunk,
hogy a mély gödörből, kijusson országunk!
A kormányrúd mellé, oly kapitány álljon,
aki nem változtat, a szent igazságon!
Az igazság útján, bár nem könnyű járni,
de ki arra vágyik, az, mellénk fog állni!
Hazugság, sikkasztás, és csalás mind vétkek,
miattuk: alig van hitele, e népnek.
Amíg igazságot nem beszél a nyelvünk,
addig, szomszéd népek, nem bíznak meg bennünk.
Vessünk ki magunkból, hazudozást, vétket,
úgy majd megbecsülik, e nagy múltú népet!
Vissza tér a gyáros, vissza tér a bankár,
félrevezetéstől, ezután nem tart már.
Felhangzik majd újra, a munka éneke,
értékeket termel, munkások két keze.
Munkanélküliség, nem sújt családokat,
egyre többen kapnak, munkaalkalmakat.
Termelés, fogyasztás, ha szinkronba kerül,
nyugvóra éhesen, egy gyermek sem kerül.
Ám ehhez az kell, hogy megbízhatók legyünk,
nem csak önmagunkkal, mással is jót tegyünk.
Igazság, szeretet, ha majd párosulnak,
elapadnak könnyek, arcok felvidulnak.
Ne csüggedjünk: hittel nézzünk fel az égre,
vár még szebb jövő, e nagy múltú népre!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. III. 25.